

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL CLUJ
SECȚIA COMERCIALĂ, DE CONTENCIOS
ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
DOSAR Nr. 112/2007

DECIZIA CIVILĂ Nr. 909/R/2008

Ședința publică din 11 aprilie 2008

Instanța constituită din:

PREȘEDINTE:

JUDECĂTORI:

– Președintele secției

GREFIER:

S-a luat spre examinare recursul declarat de către reclamanta **S.C. „BISTRIȚA**, împotriva Sentinței civile nr. 309/CA din 15 noiembrie 2007, pronunțată de Tribunalul Bistrița-Năsăud în dosarul nr.1633/112/2007, în contradictoriu cu pârâții intimați **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE A JUDEȚULUI BISTRIȚA-NĂSĂUD și DIRECȚIA REGIONALĂ PENTRU ACCIZE ȘI OPERAȚIUNI VAMALE CLUJ**, având ca obiect contestație act administrativ fiscal.

La apelul nominal se prezintă reprezentantul reclamantei recurente S.C. „Bistrița, avocat de la Baroul Bistrița-Năsăud, cu împuternicire avocațială la fila 5 din dosar, lipsă fiind părțile din proces.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier care învederează că recursul se află la primul termen de judecată, este netimbrat, precum și că nu s-a solicitat judecarea cauzei în lipsă.

Se constată că recursul este formulat și motivat în termen legal, precum și că a fost comunicat cu intimatele.

La data de 3 aprilie 2008 s-a depus la dosarul cauzei, prin registratura instanței, întâmpinare din partea pârâtei Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Bistrița-Năsăud prin care solicită respingerea recursului ca nefondat și, totodată, în temeiul art. 242 alin. 2 Cod procedură civilă judecarea cauzei în lipsă. S-a comunicat, înainte de începerea dezbaterilor, un exemplar din întâmpinare cu reprezentantul reclamantei recurente.

Avocatul ales al reclamantei recurente face dovada achitării taxei judiciare de timbru în sumă de 2 lei, cu chitanță în original pe care o depune la dosar și un timbru judiciar de 0,15 lei, astfel încât recursul este legal timbrat.

Declară apărătorul recurenteii că nu are alte cereri sau excepții.

Curtea, în urma deliberării, constată că prezenta cauză se află în stare de judecată și acordă cuvântul părții prezente în susținerea recursului.

Reprezentantul reclamantei recurente S.C. Bistrița susține recursul solicitând admiterea lui, modificarea sentinței atacate în sensul admiterii contestației (acțiunii în contencios administrativ) așa cum a fost formulată, anulării deciziei atacate ca nelegală și netemeinică, anulării procesului-verbal de control și a actelor subsecvente, apreciind că instanța trebuia să facă cercetări cu privire la autenticitatea actelor și că hotărârea este incorectă. Solicită acordarea cheltuielilor de judecată constând în contravaloarea transportului la instanță, potrivit notei de cheltuieli depuse.

CURTEA:

Prin sentința civilă nr.309 din 15 noiembrie 2007 pronunțată în dosar nr.1633/112/2007, Tribunalul Bistrița Năsăud a respins acțiunea formulată de reclamanta S.C.

BISTRIȚA, în contradictoriu cu pârâții DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE A JUDEȚULUI BISTRIȚA-NĂSĂUD și DIRECȚIA REGIONALĂ PENTRU ACCIZE ȘI OPERAȚIUNI VAMALE CLUJ .

În motivarea sentinței s-a reținut că reclamanta a importat un autoturism care a beneficiat de facilități vamale, dar la controlul „a posteriori” s-a constatat că certificatul de origine EUR 1 nr.A 708420 nu corespunde din punct de vedere al protocolului sub aspectul autenticității și, respectiv, în sensul de a fi luat în considerare pentru dovedirea produsului ca fiind originar din comunitatea europeană.

Instanța de fond a reținut că din corespondența provenită de la vama germană a rezultat că exportatorul nu a cerut eliberarea vreunui certificat EUR 1 și nici nu a împuternicit persoana care a semnat acest certificat în „căsuța 12” astfel că autoritatea vamală nu a putut confirma că vehiculul importat este o marfă în sensul convenției încheiată între CE și România.

Întrucât dovada de origine nu a fost eliberată cu respectarea normelor de procedură, Tribunalul a apreciat că facilitățile vamale nu pot fi acordate reclamantei astfel că a menținut actele contestate.

Împotriva acestei hotărâri a declarat recurs societatea solicitând admiterea acestuia, admiterea contestației, anularea deciziei nr.5/08.02.2007 emisă de DGFP Bistrița Năsăud, anularea procesului verbal din 16.11.2006 încheiat de Biroul vamal Bistrița precum și anularea actelor subsecvente, cu cheltuieli de judecată.

În motivarea recursului se susține că sentința este nelegală și netemeinică întrucât instanța de fond s-a limitat doar la informația furnizată de DGFP Bistrița-Năsăud fără să ia în considerare autenticitatea documentului sau proveniența efectivă a mărfii. În acest sens se susține că organul vamal nu a dovedit că certificatul EUR 1 nu este unul autentic și nici nu s-a stabilit dacă marfa este originară sau nu din CE deși, este fără îndoială că având în vedere marca, respectiv autoturism BMW, este evident că acesta este fabricat în Germania și, deci, este originar din CE.

DGFP Bistrița Năsăud prin întâmpinare a solicitat respingerea recursului.

Curtea analizând recursul declarat reține că acesta este nefondat.

Starea de fapt, vizând importul autoturismului și acordarea inițială a regimului vamal preferențial, nu va mai fi abordată de instanța de recurs, fiind corect relevată prin sentința recurată și necontestată de părțile litigante.

Curtea reține că, prin adresa înregistrată la Ministerul Finanțelor Publice – Autoritatea Națională a Vămirilor se comunică de către autoritatea vamală germană că, urmare a controlului a posteriori efectuat pentru importul amintit mai sus, aceasta a stabilit că certificatul EUR 1 cu nr. A 708420 a fost eliberat incorect, respectiv că exportatorul nu a cerut eliberarea unui certificat de circulație a mărfurilor și nici nu a împuternicit în acest sens persoana care a semnat în caseta 12, astfel că nu se poate confirma că autoturismul acoperit de certificatul în cauză este originar în sensul acordului România UE. Se menționează că nu beneficiază de regim tarifar preferențial.

În considerarea acestui fapt, Direcția Generală a Vămirilor întocmește actul constatator prin care se calculează în sarcina reclamantei diferența de debite vamale.

Potrivit disp. art. 105 din HG nr. 1114/2001 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului Vamal al României, preferințele tarifare stabilite prin acordurile ori convențiile internaționale se acordă la depunerea certificatului de origine a mărfurilor, în speță certificatul Eur 1, și înscrierea codului stabilit pentru fiecare acord sau convenție în rubrica corespunzătoare din declarația vamală în detaliu.

Potrivit art. 16 pct. 1 din Protocolul referitor la definirea noțiunii de "produse originare" și metodele de cooperare administrativă, anexă la Acordul european instituind o asociere între România, pe de o parte, și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă

parte, ratificat prin OUG nr. 192/2001, produsele originare din Comunitate beneficiază la importul în România de prevederile acordului, prin prezentarea, *fie* a certificatului de circulație a mărfurilor EUR 1, *ipoteza în speță, fie*, în cazurile specificate la art. 21 paragraful 1, a unei declarații pe factură a exportatorului, *ipoteză neîntrunită în speță; singura derogare* permisă de Protocol în ceea ce privește documentele ce permit aplicarea acordului vizează cazurile specificate la art. 26, *ipoteză neîntrunită în speță*, când nu este necesar a se prezenta nici unul din documentele la care se face referire mai sus.

Întrucât rațiunea pentru care autoritatea vamală română a revenit asupra acordării tarifului vamal preferențial ține de chestiuni vizând neregulata eliberare a certificatului, se va proceda mai întâi la examinarea procedurii de eliberare, astfel cum este statuată prin prevederile Protocolului.

Astfel, potrivit art. 17 din Protocol, certificatul de circulație a mărfurilor EUR 1 se eliberează de către autoritățile vamale ale țării exportatoare, în speță Germania, *pe baza cererii scrise a exportatorului sau, sub răspunderea exportatorului, de către reprezentantul său autorizat*, scop în care aceștia completează atât certificatul de circulație a mărfurilor EUR 1, cât și formularul de cerere, potrivit unor modele prestabilite în anexa nr. III a Protocolului.

În vederea realizării controlului a posteriori, de către autoritatea vamală română, a certificatului de origine, posibilitate conferită de disp. art. 106 lit. c din HG nr. 1114/2001, aceasta – în temeiul art. 32 din Protocol - a returnat certificatul Eur 1 autorității vamale germane, în vederea verificării ulterioare a acestuia, verificare ce vizează autenticitatea acestor documente, caracterul original al produselor în cauză sau cu îndeplinirea celorlalte condiții stipulate în acest protocol.

Rezultatul verificării vămii germane a fost că exportatorul nu a cerut eliberarea unui certificat de circulație a mărfurilor și nici nu a împuternicit în acest sens persoana care a semnat în caseta 12, astfel că nu se poate certifica că autoturismul este de origine preferențială în sensul acordului încheiat între România și Comunitatea Europeană, reținând că, drept urmare, adevărîța cu privire la circulația Eur 1 a fost întocmită ilegal.

Acest rezultat al verificării a dus la invalidarea certificatului Eur 1 și la pierderea efectului acestuia în ce constă aplicarea tarifului vamal preferențial.

Reclamanta susține că a dovedit prin alt mod originea comunitară a autoturismului, și că este de notorietate faptul că autoturismele marca BMW sunt fabricate într-o țară aparținând Comunității.

În ciuda acestor susțineri, Curtea are în vedere că acordarea tarifului vamal preferențial se face exclusiv în temeiul documentelor, autentice și regulat emise, consacrate ca acte probatorii în Protocol.

Că este așa rezultă și din art. 75 al Legii nr. 141/1997 privind Codul vamal al României, potrivit căruia "în aplicarea regimului tarifar preferențial, *regulile și formalitățile necesare pentru determinarea originii mărfurilor* sunt cele stabilite în acordurile și convențiile internaționale la care România este parte", în speță în Protocolul menționat.

Un argument în plus în acest sens este conferit de dispozițiile art. 23 alin. 2 din Protocol, care, deși nu este incident în speță, este relevant în argumentare întrucât consacră posibilitatea de aplicare a tarifului vamal preferențial exclusiv în baza documentelor de origine reglementate de protocol. Potrivit acestui text, "dovezile de origine prezentate autorităților vamale ale țării importatoare după expirarea termenului de prezentare prevăzut la paragraful 1 (n.n. 4 luni de la data emiterii în țara exportatoare) pot fi acceptate în vederea aplicării regimului preferențial, atunci când nerespectarea termenului se datorează unor împrejurări excepționale".

În considerarea celor arătate, curtea reține că importul în speță nu beneficiază de regim vamal preferențial, reclamanta datorând bugetului de stat diferența de debite vamale calculate prin actul constatator contestat, din această perspectivă soluția instanței de fond fiind legală.

Reținând toate considerentele arătate, curtea apreciază recursul este nefondat astfel că, în temeiul disp. art. 312 raportat la art. 304 pct. 9 C.pr.civ., urmează a fi respins.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Respinge recursul declarat de reclamanta S.C.
împotriva Sentinței civile nr.309/CA din 15 noiembrie 2007, pronunțată în dosarul
nr. /2007 al Tribunalului Bistrița-Năsăud, pe care o menține în întregime.

Bistrița

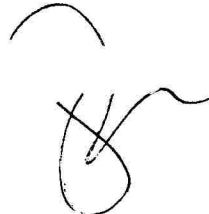
Decizia este irevocabilă.

Pronunțată în ședința publică din 11 aprilie 2008.

PRESEDINTE

JUDECĂTORI

GRFFIER

